Lietas arhīva Nr. C-1710-20/27
ECLI:LV:RPPT:2020:1112.C68494419.3.S

AIZMUGURISKS SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2020. gada 12. novembrī

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesa šādā sastāvā:
tiesnese Lana Leja,
ar sekretāri Terēzi Vilcāni,
atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu /pers. B/ (*/pers. B/*) prasībā pret SIA /nosaukums/ par darba samaksas un zaudējumu atlīdzības piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] 2019. gada 14. novembrī prasītājs /pers. B/ cēlis tiesā prasību pret atbildētāju SIA /nosaukums/par darba samaksas un zaudējumu atlīdzības piedziņu.

Prasītājs lūdz piedzīt no atbildētājas neizmaksāto darba samaksu 1455,08 *euro* un zaudējumu atlīdzību 2688 *euro*.

Prasība pamatota ar tālāk norādītajiem apstākļiem un argumentiem.

[1.1] No 2019. gada 18. februāra līdz 2019. gada 29. martam prasītājs strādāja pie atbildētājas par atslēdznieku, ko apliecina 2019. gada 15. februāra darba līgums.

[1.2] Saskaņā ar darba līgumu darba samaksa tika noteikta 926 *euro* mēnesī pirms nodokļu nomaksas. Atbildētāja pielīgto darba samaksu nav izmaksājusi.

[1.3] 2019. gada 1. aprīlī darba tiesiskās attiecības ar prasītāju tika izbeigtas, taču galīgais aprēķins netika veikts. Prasītājs Latvijā ieradās pēc atbildētājas uzaicinājuma, sakarā ar ko prasītājam izsniegta uzturēšanās atļauja saistībā ar nodarbinātību.

Izbeidzot darba tiesiskās attiecības, galīgais norēķins ar prasītāju nav veikts, prasītājs ir aprēķinājis viņam neizmaksāto darba samaksu par nostrādāto laiku 2019. gada februārī 396,81 *euro* apmērā, martā 926 *euro* apmērā un par neizmantoto atvaļinājumu 3 dienām 132,27 *euro* apmērā, kopā 1455,08 *euro*.

[1.4] Tā kā darba līgums tika noslēgts uz laiku līdz pieciem gadiem, kas garantēja prasītājam ienākumus piecu gadu periodā, bet atbildētāja, pārkāpjot Darba likumā noteikto, izbeidza darba tiesiskās attiecība ar prasītāju, atbildētāja ir nodarījusi prasītājam zaudējumus atrautās peļņas apmērā, ko veido prasītāja negūtie ienākumi no darba 3,5 mēnešu laikā, t.i., līdz brīdim kamēr prasītājs nodibināja jaunas darba tiesiskās attiecības 2020. gada 14. maijā pie cita darba devēja un naudas izteiksmē sastāda 2688 *euro*.

[1.5] Prasība pamatota uz Civillikuma 1424., 1584., 1770.-1775., 1779., 2178., 2187., 2192. pantu, Darba likuma 7. panta ceturto un piekto daļu, 30., 31., 61., 69., 128. pantu.

[2] Atbildētāja paskaidrojumus par celto prasību tiesai nav sniegusi, lai gan visi tiesas dokumenti atbildētājai ir nosūtīti uz tās juridisko adresi, kurā atbildētājai kā juridiskai personai ir pienākums saņemt korespondenci.

[3] Prasītājs uz tiesas sēdi neieradās. Tiesā saņemts lūgums izskatīt lietu prasītāja prombūtnē.

Uz tiesas sēdi atbildētājas pārstāvis neieradās, par tiesas sēdi atbildētājai paziņots likumā noteiktajā kārtībā. Par neierašanās iemesliem atbildētājas pārstāvis nav ziņojis.

Tiesa, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 156. panta pirmo daļu, nolēma skatīt lietu pušu prombūtnē, atzīstot atbildētājas pārstāvja neierašanos par neattaisnojošu.

[4] Ņemot vērā, ka atbildētāja lietā nav sniegusi paskaidrojumus par prasību un nav ieradusies pēc tiesas aicinājuma, nepaziņojot neierašanās iemeslu, tiesa atzīst, ka saskaņā ar Civilprocesa likuma 208.^{1} panta pirmo daļu un 208.^{2} panta pirmo daļu lietā taisāms aizmugurisks spriedums.

Motīvu daļa

[5] Pārbaudījusi lietā esošos pierādījumus, novērtējusi tos kopsakarā, tiesa atzīst, ka prasība apmierināma daļēji.

[6] Civilprocesa likuma 192. pants noteic, ka tiesa taisa spriedumu par prasībā noteikto prasības priekšmetu un uz prasībā norādītā pamata, nepārsniedzot prasījuma robežas.

Civilprocesa likuma 93. panta pirmā daļa noteic, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Savukārt saskaņā ar Civilprocesa likuma 97. pantu tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota ar tiesas sēdē vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un dzīvē gūtiem novērojumiem.

Ar Valsts darba inspekcijas 2019. gada 2. augusta rīkojumā (*lietas 9.-17. lapa*) fiksētajām ziņām apstiprinās prasītāja norādītais fakts, ka starp pusēm 2019. gada 15. februārī bija noslēgts darba līgums Nr. 007m/11/19. Saskaņā ar minēto darba līgumu prasītājs bija pieņemts darbā par metāla konstrukciju atslēdznieku no 2019. gada 18. februāra uz laiku līdz pieciem gadiem ar darba samaksu likmi 7 *euro* stundā, bet ne mazāk kā 926 *euro* mēnesī.

Tādējādi lietā ir pierādīts prasītāja apgalvojums, ka starp pusēm tika nodibinātas darba tiesiskās attiecības.

[7] Prasītājs lūdz piedzīt no atbildētājas neizmaksāto darba algu par 2019. gada februāri 396,81 *euro* apmērā un par 2019. gada martu 926 *euro* apmērā, kopā 1322,81 *euro*.

[7.1] Darba likuma 59. pants noteic, ka darba samaksa ir darbiniekam regulāri izmaksājamā atlīdzība par darbu, kura ietver darba algu un normatīvajos aktos, darba koplīgumā vai darba līgumā noteiktās piemaksas, kā arī prēmijas un jebkuru cita veida atlīdzību saistībā ar darbu.

Savukārt Darba likuma 69. panta pirmā daļa noteic, ka darba devējam ir pienākums izmaksāt darba samaksu ne retāk kā divas reizes mēnesī, ja darbinieks un darba devējs nav vienojušies par darba samaksas izmaksu reizi mēnesī.

[7.2] Prasībā norādīts, ka prasītājs tika nodarbināts pie darba devējas no 2019. gada 18. februāra līdz 2019. gada 29. martam, taču 2019. gada

1. aprīlī atbildētāja mutiski izbeigusi darba tiesiskās attiecības ar prasītāju, galīgo norēķinu atbildētāja nav veikusi.

Atbildētājas 2019. gada 5. augusta izziņā norādīts, ka ar prasītāju darba tiesiskās attiecības izbeigtas, pamatojoties uz Darba likuma 101. panta pirmās daļas 1. punktu, darbs nav ticis uzsākts un nav nostrādāta neviena daba stunda, darba alga nav aprēķināta.

2019. gada 2. augusta rīkojumā, izvērtējot faktiskos atbildētājas darbinieku nodarbināšanas apstākļus un atbildētājas iesniegtos dokumentus, tai skaitā sadarbības līgumu Nr. 27072018-1 "Darbinieks un nomu", Valsts darba inspekcija konstatējusi, ka atbildētāja ir rīkojusies kā darbaspēka nodrošināšanas pakalpojumu sniedzēja. Atbildētājai ir izsniegta licence par darba spēka nodrošināšanas pakalpojumu sniegšanu.

Ņemot vērā norādīto, tiesai nav pamata uzskatīt, ka atbildētāja būtu rīkojusies kā tiešā darba devēja attiecībā pret prasītāju, bet gan kā darba spēka nodrošinātāja, līdz ar to lemjot jautājumu par darba samaksas piedziņu piemērojama Darba likuma 74. panta septītā daļa.

[7.3] Atbilstoši Darba likuma 74. panta septītajai daļai darbaspēka nodrošināšanas pakalpojuma sniedzēja darbiniekam laikposmā starp norīkojumiem neatkarīgi no nolīgtā darba laika izmaksā atlīdzību, kas nav mazāka par valstī noteikto minimālo mēneša darba algu, proporcionāli laikposmam starp norīkojumiem.

Saskaņā ar starp pusēm noslēgto darba līgumu prasītājam ir noteikta darba samaksa, kas nevar būt mazāka par 926 *euro* mēnesī, izejot no šīs noteiktās darba samaksas, prasītājs ir veicis piedzenamās darba samaksas aprēķinu, ko sastāda neizmaksātā darba samaksa par 2019. gada februāri 396,81 *euro* apmērā un 2019. gada martu 926 *euro* apmērā.

Tā kā atbildētāja laika periodā no darba tiesisko attiecību nodibināšanas līdz to izbeigšanai ar prasītāju nebija prasītāju norīkojusi darbā, ko apliecina atbildētājas izsniegtā izziņa, atbildētājai ir pienākums izmaksāt prasītajam darba samaksu darba līgumā noteiktajā minimālajā apmērā atbilstoši prasītāja veiktajam aprēķinam.

Atbilstoši Darba likuma 128. panta pirmajai daļai, atlaižot darbinieku no darba, visas naudas summas, kas viņam pienākas no darba devēja, izmaksājamas atlaišanas dienā. Savukārt saskaņā ar Civillikuma 1838. pantu, ka samaksa izdarīta, jāpierāda tam, kas to apgalvo.

Lietā nav gūti pierādījumi, ka atbildētāja būtu izmaksājusi prasītājam darba algu.

[7.4] Tādējādi no atbildētājas prasītāja labā piedzenama darba samaksa par 2019. gada februāri un 2019. gada martu 1322,81 *euro* apmērā.

[8] Prasītājs lūdz piedzīt no atbildētājas kompensāciju par neizmantoto atvaļinājumu 132,27 *euro* apmērā, kas aprēķināt par 3 dienām.

[8.1] Darba likuma 149. panta pirmā daļa paredz, ka ikvienam darbiniekam ir tiesības uz ikgadējo apmaksāto atvaļinājumu. Šāds atvaļinājums nedrīkst būt īsāks par četrām kalendāra nedēļām, neskaitot svētku dienas.

Minētā panta piektā daļa noteic, ka ikgadējā apmaksātā atvaļinājuma atlīdzināšana naudā nav pieļaujama, izņemot gadījumus, kad darba tiesiskās attiecības tiek izbeigtas un darbinieks ikgadējo apmaksāto atvaļinājumu nav izmantojis. Darba devējam ir pienākums izmaksāt atlīdzību par visu periodu, par kuru darbinieks nav izmantojis ikgadējo apmaksāto atvaļinājumu.

[8.2] Lietā nodibināts, ka prasītājs ikgadējo atvaļinājumu nav pieprasījis un nav izmantojis, līdz ar to prasītājam, izbeidzoties darba tiesiskajām attiecībām, pienākas kompensācija par neizmantoto atvaļinājumu.

Tādējādi no atbildētājas prasītāja labā piedzenama kompensācija par neizmantoto atvaļinājumu 132,27 *euro* apmērā, kas aprēķināta atbilstoši Darba likuma 75. panta nosacījumiem.

[9] Prasītājs lūdz piedzīt no atbildētājas zaudējumu atlīdzību 2688 *euro* apmērā kā atrauto peļņu.

[9.1] Civillikuma 1770. pants noteic, ka ar zaudējumu jāsaprot katrs mantiski novērtējams pametums. Zaudējums var būt vai nu tāds, kas jau cēlies, vai tāds, kas vēl stāv priekšā; pirmajā gadījumā tas dod tiesību uz atlīdzību, bet otrajā uz nodrošinājumu (Civillikuma 1771. pants).

Saskaņā ar Civillikuma 1772. pantu jau cēlies zaudējums var būt vai nu cietušā tagadējās mantas samazinājums, vai arī viņa sagaidāmās peļņas atrāvums.

Tiesību teorijā izteikta atziņa, ka zaudējumu atlīdzības pienākums iestājas tad, kad vienlaicīgi pastāv šādi priekšnoteikumi jeb atlīdzības pamati: 1) tiesību aizskārēja neattaisnojama darbība, kas attiecīgos gadījumos ietver arī novērtējumu no vainojamības viedokļa; 2) zaudējumu esamība; 3) cēloniskais sakars starp zaudējumiem un neatļauto darbību (sk. *K. Torgāns, Saistību tiesības I daļa, Rīga, TNA, 2006., 209. lpp.*).

Atrautās peļņas skaidrojums ir ietverts Civillikuma 1787. pantā, kas noteic, ka, aprēķinot atrauto peļņu, nav jāņem par pamatu tikai varbūtības, bet nedrīkst būt šaubu vai vismaz jābūt pierādītam līdz tiesisku pierādījumu paticamības pakāpei, ka šāds pametums cēlies, tieši vai netieši (1773.p.), no tās darbības vai bezdarbības, ar ko zaudējums nodarīts.

Juridiskā literatūrā atzīts, ka sagaidāmās peļņas atrāvuma (zudušā labuma, negūtās peļņas) apmēra noteikšana balstās uz ekonomiskiem aprēķiniem, ņemot vērā dažādus faktorus, kas var palielināt vai samazināt peļņu konkrētos apstākļos. Jēdzienu „negūtā peļņa" nedrīkst jaukt ar jēdzienu „negūtie ienākumi" (sk. *Latvijas Republikas Civillikuma komentāri: ceturtā sadaļā, Saistību tiesības, Autoru kolektīvs prof. K. Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcijā, Mans īpašums, 1998, 268.-269. lpp.*).

Secināms, ka atrautās peļņas institūta mērķis ir atlīdzināt cietušajam to, ko viņš noteikti būtu saņēmis, ja prettiesiskā rīcība nebūtu notikusi jeb novērst tās kaitīgās sekas, ko prettiesiskā rīcība noteikti nodarītu cietušā mantai nākotnē. Saskaņā ar Civillikuma 1773. pantu un 1787. pantu šis ir tiešs zaudējums.

[9.2] Neatkarīgi no prasības pamata, prasītājam jāpierāda arī prasības apmērs. Turklāt, tā kā puses realizē savas procesuālās tiesības sacīkstes formā, tad pušu strīdīgās attiecības tiesai jāizvērtē pēc tiem datiem, kurus puses iesniegušas tiesai, un vienīgi šie dati ir tiesai nepieciešamais procesuālais pierādījumu materiāls, kuru tā pārbauda un novērtē.

No prasības pieteikuma izriet, ka atbildētājas nodarītais zaudējums novērtēts atbilstoši nerealizēto iespēju potenciālajām sekām – vidējā sociālā labklājības līmeņa, ko garantē vidējās darba algas saņemšana, zaudēšana. Jaunas darba tiesiskās attiecības ar SIA "Tilts" prasītājam ir nodibinātas 2019. gada 14. maijā.

Prasītājs, ņemot vērā Centrālās statistikas pārvaldes publicētos datus par vidējo darba algu 2018. un 2019. gadu, aprēķinājis zaudējumu apmēru kā negūto peļņu par trīsarpus mēnešiem.

Tiesas atzīst, ka nepastāv tiesisks pamats uz prasītāju attiecināt Civillikuma 1772. pantā noteikto peļņas atrāvumu, jo Civillikuma izpratnē sagaidāmās peļņas atrāvuma apmēra noteikšana balstās galvenokārt uz ekonomiskiem aprēķiniem, ņemot vērā dažādus faktorus, kas var palielināt vai samazināt peļņu konkrēts apstākļos.

[9.3] Tāpat prasītājs savas tiesības uz zaudējumu atlīdzību pamato ar to, ka atbildētāja nav izpildījusi Valsts darba inspekcijas 2019. gada 2. augusta rīkojumu par darba samaksas izmaksu prasītājam, uzskatot, ka sakarā ar šādu atbildētājas rīcību prasītājam ir radusies tiesība uz zaudējumu atlīdzību arī pamatojoties uz Darba likuma 128. pantu.

Darba likuma 128. panta trešā daļa noteic, ja darba tiesiskās attiecības izbeigušās un darba samaksa darba devēja vainas dēļ nav laikus izmaksāta, viņam ir pienākums atlīdzināt darbiniekam radušos zaudējumus.

Savukārt Darba likuma 128. pantā paredzētais pienākums darba devējam atlīdzināt zaudējumus darba ņēmējam savlaicīgas darba samaksas neizmaksas gadījumā tiesas ieskatā ir saistīts, piemēram, ar darba ņēmēja nespēju savlaicīgi norēķināties ar kreditoriem vai norēķināties par mājokli, kas darbiniekam ceļot prasību par zaudējumu atlīdzību, pamatojoties uz Darba likuma 128. pantu, ir jāpierāda. Šādu zaudējumu esamību prasītājs nav

pierādījis.

Tiesas ieskatā apstāklis, ka prasītājs pēc darba tiesisko attiecību izbeigšanās ar atbildētāju zināmu laika periodu nav varējis nodibināt jaunas darba tiesiskās attiecības ar citu darba devēju nedod pamatu prasīt, lai atbildētāja atlīdzina prasītājam "negūtos ienākumus" šajā laikā, bet dod tiesības prasītājam celt prasību tiesā par nesaņemtās darba samaksas piedziņu, ko prasītājs arī ir darījis.

[9.4] Apkopjot norādīto, tiesa atzīst, ka prasība daļā par zaudējumu atlīdzības piedziņu ir noraidāma kā nepamatota.

[10] Tiesai nepieciešams izlemt jautājumu par tiesas izdevumiem.

Civilprocesa likuma 42. panta pirmā daļa noteic, ka tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksāšanas bijis atbrīvots, piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai.

Prasītājs saskaņā ar Civilprocesa likuma 43. panta pirmās daļas 1. punktu no tiesas izdevumu samaksas valsts ienākumos atbrīvots.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 33. panta otrajai daļai tiesas izdevumi ir valsts nodeva, kancelejas nodeva un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi.

[10.1] Līdz ar to tiesai jāizlemj jautājums par iepriekš nesamaksāto valsts nodevas par darba samaksas un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumu piedziņu valsts labā atbilstoši Civilprocesa likuma 42. pantam.

Prasītājs cēlis prasību par darba samaksas piedziņu 1455,08 *euro* apmērā un zaudējumu atlīdzības piedziņu 2688 *euro* apmērā, t.i., par kopējo summu 4143,08 *euro.* Saskaņā ar Civilprocesa likuma 34. panta pirmās daļas 1. punkta "b" apakšpunktu par šādu prasību maksājama valsts nodeva 400,36 *euro*. Tā kā tiesa prasību apmierināja daļēji, proti, par summu 1455,08 *euro*, no atbildētājas valsts labā piedzenama valsts nodeva proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai 140,61 *euro* apmērā.

[10.2] Atbilstoši Civilprocesa likuma 39. panta pirmās daļas 5. punktam un valsts akciju sabiedrības "Latvijas Pasts" tarifiem ar tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu saistītie izdevumi šajā lietā ir bijuši 4,65 *euro*, ko apstiprina lietā esošā izziņa par ar lietas izskatīšanu saistītiem izdevumiem.

Tā kā tiesa prasību apmierināja daļēji, no atbildētājas valsts labā piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītiem izdevumi proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai, proti, 1,63 *euro* apmērā.

[10.3] Pārējā daļā tiesas izdevumus uzņemas valsts, jo prasītājs no to samaksas ir atbrīvots.

[11] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195. pantu taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda prasījuma veidu un piedzenamo summu, atsevišķi uzrādot galveno parādu un procentus, laiku, par kādu procenti piespriesti, prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru, kā arī kredītiestādes nosaukumu un konta numuru, kurā veicama samaksa, ja tāds norādīts prasības pieteikumā.

Līdz ar to prasītājam nosakāmas tiesības saņemt likumiskos procentus par laiku no sprieduma spēkā stāšanās dienas līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) 6 % gadā no neatmaksātās parāda pamatsummas. Procentu pieaugums apstājas, iestājoties Civillikuma 1763. pantā norādītajiem apstākļiem.

[12] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu atbildētājai spriedums labprātīgi izpildāms 10 dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 189.-195. pantu, 208.[1] panta pirmo daļu un 208.[2] panta pirmo daļu, 204.[1] pantu, tiesa

nosprieda:

daļēji apmierināt /pers. B/ prasību pret SIA /nosaukums/ par darba samaksas un zaudējumu atlīdzības piedziņu.

Piedzīt no SIA "/nosaukums/", vienotais reģistrācijas numurs /numurs/, par labu /pers. B/, personas kods /personas kods/, darba samaksu par 2019. gada februāri un 2019. gada martu 1322,81 *euro,* kompensāciju par neizmantoto atvaļinājumu 132,27 *euro*, kopā 1455,08 *euro*, ieturot likumā paredzētos nodokļu maksājumus, samaksu veicot uz norēķinu kontu Nr. /konts/, AS "Citadele banka".

Noraidīt /pers. B/ prasību pret SIA /nosaukums/ par zaudējumu atlīdzības piedziņu 2688 *euro* apmērā.

Noteikt /pers. B/, personas kods /personas kods/, tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt no SIA /nosaukums/, vienotais reģistrācijas numurs /numurs/, likumiskos 6 procentus gadā no nesamaksātās piedzenamās naudas summas.

Piedzīt no SIA /nosaukums/, vienotais reģistrācijas numurs /numurs/, par labu valstij valsts nodevu 140,61 *euro*, samaksu veicot Valsts kasei, reģistrācijas Nr. 90000050138, konta Nr. LV55TREL1060190911200, saņēmēja banka: Valsts kase, BIC kods TRELLV22, iemaksas mērķī norādot datus lietas identificēšanai.

Piedzīt no SIA /nosaukums/, vienotais reģistrācijas numurs /numurs/, par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 1,63 *euro*, kas iemaksājami Tiesu administrācijas, reģistrācijas Nr. 90001672316, kontā Nr. LV51TREL2190458019000, BIC kods TRELLV22, klasifikācijas kods 21499, iemaksas mērķī norādot datus lietas identificēšanai.

Noteikt, ka dokuments, kas apliecina ar tiesas izdevumu samaksu valsts labā, jāiesniedz Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas kancelejā Daugavgrīvas ielā 58, Rīga.

Noteikt SIA /nosaukums/ sprieduma labprātīgas izpildes termiņu 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

/pers. B/ aizmugurisko spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā pēc sprieduma pieejamības dienas (2020. gada 12. novembra) tiesas kancelejā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā.

SIA /nosaukums/ 20 dienu laikā no aizmuguriska sprieduma nosūtīšanas dienas ir tiesīga iesniegt Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesai pieteikumu par tiesvedības atjaunošanu un lietas izskatīšanu no jauna.

Tiesnese Lana Leja